

RETEN I AARHUS DOM

afsagt den 4. november 2022

Sag BS-1141/2019-ARH

A (advokat Claus Emil Engel Johansen)

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen
(advokat Christina Steen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Mette Søgaard Vammen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er modtaget den 10. januar 2019, drejer sig om, hvorvidt sagsøgeren, A, har et krav i forbindelse med en operation foretaget den 23. april 2012, eller om kravet er forældet.

A har nedlagt følgende påstande:

1. Sagsøgte, Ankenævnet for Patienterstatningen, tilpligtes at anerkende, at A's krav i forbindelse med operationen den 23. april 2012 ikke er forældet.

Såfremt A får medhold i påstand 1 har hun nedlagt påstand om

2. Hjemvisning af sagen til fornyet behandling ved Ankenævnet for Patienterstatningen.

Ankenævnet for Patienterstatningen har principalt påstået frifindelse, subsidiært hjemvisning overfor den af A nedlagte påstand 1 og frifindelse overfor den nedlagte påstand 2.

A er meddelt fri proces i henhold til Procesbevillingsnævnets afgørelse af 24. maj 2022.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Forklaringer

A har forklaret, at hun inden operationen i april 2012 ikke kunne holde på vandet. Det var efter fødslen af hendes 3. barn. Hun havde ikke oplevet det efter de første to fødsler. Hun gik til sin egen læge med problemet og blev henvist til urogynokologisk afdeling, hvor de sagde til hende, at det kunne fikses. Hun skulle have indsat et TVT-O fiberbånd. Hun skulle udfylde et væskeskema forud for operationen. Hun blev på baggrund heraf indstillet til operationen. Hun fik af lægen at vide, at der kunne være en risiko for, at det ikke virkede. Lægen kaldte det som en rutineoperation. Operationen indebar en slynge omkring urinrøret, der skulle bevirke, at hun ikke tissede. Hun var ikke i fuld narkose under operationen, så hun kunne høre, hvad der blev sagt. Hun skulle på et tidspunkt under operationen hoste, så de kunne se, om der sev væske ud. Efter operationen fik hun at vide, at hun kunne komme hjem. Hun havde svært ved at gå men fik at vide, at det var normalt efter operation. Hun blev sendt hjem. Hun fortalte næste dag til sygeplejersken, at hun havde ondt. Hun fik maksimal dosis Panodil og Iprex. Hun fik at vide, at det var normalt efter en operation. Lægen sagde, at det ikke skulle gøre så ondt, og hun blev scanneret, hvor de fandt et hæmatom, hvilket hun fik at vide var årsagen til smerterne. Der blev ikke påvist anden skade ved scanningen. Hun blev sendt til fysioterapi og fik at vide, at det nok var spændinger. Hun blev i meget lang tid sendt rundt til forskellige behandlinger. Hun fik desuden noget, der mindede om psoriasis og blev sendt til hudlæger. Først da hun klagede, erkendte lægerne, at det faktisk havde noget med operationen at gøre. Ved operation nr. 2 valgte de at fjerne TVT-O båndet, fordi de tænkte, at det var det, der var årsagen til smerterne.

Hun blev sendt til neurologisk afdeling og talte med en overlæge, der mente, at hendes smerter stemte overens med en afklemning af en nerveforgrening. Det var først der, hun fik en bekræftelse på, at der var sket en skade.

Hun blev undersøgt i slutningen af 2013, og det er en fejl i hendes journal, når der står, at hun var i bedring. Ved operation nr. 2 fik hun ikke fuldstændigt fjernet TVT-O båndet. Lægerne klippede det blot over. Hendes smerter blev for-

værret efter operationen. Hun fik ofte ved undersøgelserne at vide, at båndet lå, som det skulle, men at det ikke var normalt at have så ondt, som hun havde.

Hun blev i lange perioder forsøgt udredt. Hun fik også en diskusprolaps. Det var først den 5. maj 2015, hun blev henvist til neurologisk afdeling på grund af smerter. Hun havde det rigtigt dårligt og kunne ikke huske noget. Hun kunne ikke udføre helt normale aktiviteter uden at få en stor efterreaktion på det.

Hun kunne træne efter sin første operation, men hun kunne ikke bevæget sit ben ud til siden. Træningen gav hende en kortvarig lindring, men smerterne forsvandt aldrig.

Hun har haft vedvarende smerter siden første operation, og der har ikke været bedring i perioden. Hun kan ikke forstå, at man kan skrive, at hun har været smertefri i perioder.

Hun klagede efter at have været hos en smertepsykolog, idet hun havde fået indsigt og overskud til at klage. Hun er i dag påvirket af konstante smerter. Hun har problemer med sin hukommelse og har dage, hvor hun ikke kan huske noget. Hun er konstant udmattet af smerter. Hun havde et aktivt liv før operationen, men hun kan slet ikke det samme mere. Når hun blot er lidt i aktivitet, får hun det skidt bagefter.

Først da hun havde talt med smertepsykologen, og man havde kappet båndet, indså hun, at det åbenbart var det, hun skulle leve med. Hun indså først for alvor på det tidspunkt, at der var sket en skade ved den første operation.

Hun anmeldte den 3. oktober 2016 forholdet til Patenterstatningen. Hun talte med Overlæge 1 som noget af det sidste, og han sagde, at hun kunne klage. Hun talte også med Læge 1, der opererede hende.

Hun så først i afdelingens bemærkninger til skadesanmeldelsen, at lægerne mente, at der var sket en skade ved operationen. Der er ikke noget i hendes journal om denne fejl. Hun har haft smerter gennem hele perioden og har det forfærdeligt i dag. Læge 1 sagde, at hun ikke kunne finde TVT-O båndet under operationen, og da hun fandt det, så trak hun i det og klippede det over. Smerterne er blevet værre efter 2. operation.

Inden 1. operation havde hun ingen smerter i benet. Hun kunne ikke holde på vandet. Det var det eneste. Hun kunne under operationen høre en art smæld. Hun var kun delvist bedøvet og det gjorde så utrolig ondt, at hun slet ikke kan beskrive det. Hun fik ingen forklaring på det. Hun kan ikke huske, hvem der fortalte hende, at der kunne være syet i et ligament.

Parternes synspunkter

A har i sit påstandsdokument anført: "...

Til støtte for sagsøgers påstand om, at hendes krav som følge af operationen den 23. april 2012 ikke er forældet, gøres følgende gældende:

Manglende vejledning om skade

Indledningsvis gøres det gældende, at sagsøger ikke på noget tidspunkt blev vejledt af Behandlingssted 1 om, at der var sket en skade, som kunne medføre et erstatningsansvar, jf. KEL §§ 23 og 45.

Tidspunktet, hvor sagsøger burde kende til skaden

Selvom sagsøger havde smerter i forløbet efter operationen den 23. april 2012, jf. bilag 4, så gav disse gener hende, som lægmand, alene anledning til at søge yderligere vejledning / undersøgelser fra Behandlingssted 1

Sagsøger blev imidlertid gentagne gange oplyst af Behandlingssted 1 om, at der var helt normale forhold.

Dette illustreres i lægejournalen ved notat af 7. maj 2012, hvor det fremgik: "Mecha ses velplaceret under midturethra... Smerterne tilskrives det lille hæmatom og hævelsen omkring slyngen".

I sommerperioden 2012 oplevede sagsøger klar bedring af smerterne, men de kom tilbage i efteråret 2012. Imidlertid blev sagsøger ved sine henvendelser fortsat ikke vejledt om, at der kunne være gået noget galt med operationen, når hendes smerter ikke forsvandt.

Ved en senere undersøgelse den 28. oktober 2013 lavede lægen notat om, at: "Der ses fuldstændig normal og velplaceret TVT-O bånd". Sagsøger havde således ej heller på dette tidspunkt fået nogen forklaring på sine smerter, ligesom der ikke blev givet nogen indikation fra Behandlingssted 1 om, at der kunne være sket en skade.

Sagsøger blev først oplyst om, at hendes smerter stammede fra hæftningen ved operationen den 23. april 2012, efter re-operationen den 6. oktober 2014. Hun blev derfor først opmærksom på, at der måske var sket en erstatningsberettigende skade, efter denne dato.

Det gøres således gældende, at forældelsesfristen først kan regnes fra den 6. oktober 2014, hvor sagsøger blev re-opereret og herefter kendte til skaden. Subsidiært gøres det gældende, at sagsøger tidligst burde kende til skaden den 28. oktober 2013, hvor lægen henstillede til re-operation med fjernelse af båndet.

Idet sagsøger anmeldte sagen til Patienterstatningen den 3. oktober 2016, som er indenfor 3 år efter, at hun kendte eller burde kende til ska-

den, er kravet vedrørende operationen den 23. april 2012 ikke forældet; jf. KEL § 59, stk. 1.

I øvrigt gøres det gældende, at sagsøger i sin anmeldelse til Patienterstatningen, jf. bilag 6, oplyste, at hun ikke kendte tidspunktet, hvor hun blev sikker på skaden.

Det gøres i den forbindelse gældende, at sagsøgers udtalelser efterfølgende om tidspunktet for skaden er efterrationaliseringer foretaget flere år efter at sagsøger fik at vide, at hun var blevet påført en skade.

Retspraksis

I forlængelse af det ovenfor anførte henvises der til FED 2001.1004 VLD. I den pågældende patientskadesag var skadelidte krav ikke forældet. Landsretten lagde i sine præmisser vægt på,

- 1) at skadelidte havde fået at vide, at generne ville bedres med tiden,
- 2) at skadelidte var afsluttet i medicinsk behandling, og
- 3) at ved afslutningen blev det noteret, at det gik godt.

Det gøres gældende, at ovenstående er sammenligneligt med nærværende sag, idet sagsøger

- 1) var blevet afsluttet på Behandlingssted 1,
- 2) alene fik konstateret normale forhold, når hun besøgte læge eller Behandlingssted 1, og
- 3) ikke på noget tidspunkt blev vejledt om en eventuel behandlingsskade, herunder ikke engang da hun kom til revurdering den 28. oktober 2013 og blev henvist til re-operation.

Følgelig gøres det gældende, at sagsøger – ligesom den skadelidte i FED 2001.1004 V.L.D – ikke burde have kendskab til, at der var sket en behandlingsskade, hvorfor det gøres gældende, at hendes krav ikke er forældet.

..."

Ankenævnet for Patienterstatningen har i sit påstandsdokument anført:

" ...

2.1 Ankenævnets anbringender til støtte for påstandene overfor sagsøgers påstand 1

2.1.1 Frifindelsespåstanden

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse gør ankenævnet gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte ankenævnets afgørelse af 11. juli 2018 (bilag 1).

A har bevisbyrden for, at der er et sikkert grundlag for at tilsidesætte ankenævnets afgørelse (bilag 1). Denne bevisbyrde er ikke løftet.

Det følger af KEL § 59, stk. 1, at erstatningskrav skal anmeldes til Patienterstatningen senest 3 år efter, at den, der har ret til erstatning, har fået eller burde have fået kendskab til skaden.

Som udgangspunkt regnes 3-års fristen fra tidspunktet for skadens indtræden, medmindre patienten hverken vidste eller burde have vidst, at der var sket en skade. I sidstnævnte tilfælde er den 3-årige frist suspenderet indtil det tidspunkt, hvor patienten fik kendskab eller burde vide herom.

3-års fristen forlænges imidlertid ikke, selvom den sene anmeldelse af erstatningskravet alene skyldes manglende kendskab til retsreglerne. Det afgørende for rettens vurdering af, om der er indtrådt forældelse for et eventuelt krav efter operationen den 23. april 2012, er således, hvornår A fik eller burde have fået kendskab til det faktum, at hun måske var påført en skade.

For en ordens skyld understreges det, at ankenævnet ikke anerkender, at A ved operationen den 23. april 2012 er påført en skade, eller at denne eventuelle skade kunne være erstatningsberettigende. Disse to spørgsmål er slet ikke prøvet af ankenævnet ved afgørelsen i bilag 1, hvor ankenævnet alene har forholdt sig til spørgsmålet om forældelse.

Det er ubestridt, at der er gået mere end 3 år fra operationen den 23. april 2012 til anmeldelsen til Patienterstatningen den 3. oktober 2016. Et eventuelt krav er derfor som udgangspunkt forældet, jf. KEL § 59.

Afgørende for rettens vurdering er derfor, om A på et tidspunkt forud for den 3. oktober 2013 (skæringsdatoen) – som er 3 år før anmeldelsen til Patienterstatningen – havde viden eller burde viden om en eventuel skade som følge af operationen den 23. april 2012.

Ankenævnet gør gældende, at A allerede forud for den 3. oktober 2013 havde viden/burde viden om en eventuel skade som følge af operationen den 23. april 2012, som medførte smerter i lysken (og venstre ben). A fik allerede under selve operationen og i hvert fald i ugerne efter operationen den 23. april 2012 og før skæringsdatoen den 3. oktober 2013 kendskab/burde viden om, at der kunne være opstået en skade som følge af operationen den 23. april 2012, som medførte de i sagen beskrevne smerter i lysken (og ned i venstre ben).

Ankenævnet lægger vægt på følgende oplysninger:

- A har selv beskrevet, at smerterne i venstre ben har bestået lige siden operationen den 23. april 2012, hvor hun blev opereret for inkontinens (grundlidelsen), (bilag 6, side 3, under afsnittet om beskrivelse af behandlingsskaden).

- I klagen til ankenævnet (bilag 10, side 2) anfører A, at hun allerede under operationen (den 23. april 2012) mærkede et smæld i sit venstre ben, da lægen hæftede båndet i venstre side.

Endvidere anføres, at hun efterfølgende havde svært ved at gå pga. smerter. I samme forbindelse har A på ny henvist til, at den opererende læge efterfølgende havde tilkendegivet over for hende, at det ikke var normalt, at smerter ikke var aftaget i løbet af nogle dage (bilag 10, side 2).

- Det fremgår af journalnotat fra dagen efter operationen (den 24. april 2012), at A oplyste om smerter, som hun oplevede ikke kunne klares med Panodil og Ibumetin (bilag 3, side 2).

- Ved telefonkonsultation med Behandlingssted 1 den 7. maj 2012, to uger efter operationen, oplyste hun igen om smerter ned i venstre ben, og blev derfor set til akut kontrol herfor samme dag, hvor der blev beskrevet smerter siden TVT-operationen. Man fandt ved undersøgelsen et hæmatom i venstre side omkring mechen (det indsatte bånd) og ømhed i området. Konklusionen var den dag, at hun havde udstrålende smerter efter operationen den 23. april 2012, og at smerterne skulle tilskrives det lille hæmatom og hævelse (bilag 3, side 3-5).

- Af A anmeldelse til Patienterstatningen (bilag 6, side 3-4) fremgår endvidere følgende: "Hvornår blev du klar over, at der var tale om en skade. Den nøjagtige dato er ikke kendt. Angiv tidspunktet så præcist som muligt. Efter den første operation, da lægerne sagde at det ikke var normalt at have smerter en måned efter operation."

A vidste eller burde i hvert fald på dette tidspunkt cirka én måned efter operationen den 23. april 2012 have vidst, at hun måske var påført en skade ved operationen.

Endvidere fremgår følgende af sagens øvrige bilag:

- Flere kontroller af smerterne blev noteret i ugerne efter, hvor der var bedring i smerterne pga. træning (bilag 3, side 5-7).

- Ved telefonkonsultation den 31. august 2012 oplyste hun ifølge journalen, at der var bedring i smerterne, men fortsat havde en trækkende fornemmelse ved fuldt stræk af benet (bilag 3, side 7).

- Det fremgår af journalen fra egen læge, Lægehuset, at hun den 4. februar 2013 bl.a. oplyste, at hun siden inkontinensoperationen havde haft mange gener fra venstre hofte, medførende bl.a. fortsatte store gener ved rask gang på grund af problemer med at sætte af med det venstre ben uden smerter i benet (bilag 4, side 2).

- Den 28. oktober 2013 oplyste hun til Behandlingssted 1, at hun havde voldsomme smerter ved belastning af venstre ben lokalise-

ret til lyskere regionen og svarende til en konkret nerve (t. foramen obturatum) og ømhed ved TVT-O båndet. Det blev noteret, at hun var utilfreds med behandlingen og ikke følte sig hørt. På grund af vedvarende smerter blev en fjernelse af TVT-O båndet drøftet (bilag 3, side 8).

Ankenævnets vurdering understøttes yderligere af, at der i de i stævningen citerede passager fra det lægelige materiale er anført (mine understregninger):

- Den 18. september 2012: "Er fortsat lidt inkontinent i perioder og har mange hoftenære smerter efter inkontinensoperationen" (stævningen side 4 og bilag 4, side 1-2).

- Den 20. juni 2013: "Trods træning bliver det ikke bedre med smerterne i ve lyske/hofteinderside. Blev for ca et år siden opereret... Har siden haft gener" (stævningen side 4 og bilag 4, side 4).

- Den 5. september 2013: "påvist hævelse og ansamling i lyske og ved knæ... Begge opstod i forbindelse med lejring ved en gynækologisk operation, hvor hun blev vredet kraftigt i benet, da det skulle fixeres" (stævningen side 4 og bilag 4, side 6).

Alle citater ovenfor fra stævningen og bilag 4 går forud for den 3. oktober 2013, som er skæringsdatoen i relation til forældelse.

Følgende er da også gjort gældende i stævningen:

- "Det gøres således gældende [baseret på en gennemgang af det lægelige materiale i perioden mellem 18. september 2012 og 5. september 2013], at sagsøger ikke var smertefri på noget tidspunkt efter operationen den 23. april 2012, og at hendes gener ifølge egen læge tilskrives operationen" (stævningen side 4).

- "Det gøres endvidere gældende, at sagsøger ikke har haft smerter i venstre ben forud for operationen den 23. april 2012" (stævningen side 4).

- "Sagsøgers smerter er desuden akut opstået i forbindelse med operationen den 23. april 2012. Dette fremgår af journalnotat af 24. april 2012: "Tog til forelæsning med smerter... Synes ikke Panodil og Ibuprofen kan klare smerterne i dag", jf. bilag 3" (stævningen side 4-5).

Det gøres på baggrund af ovenstående gældende, at A allerede den 23. april 2012 og i hvert fald forud for den 3. oktober 2013 (skæringsdatoen) havde kendskab/burde viden om den skade og følgerne heraf, som hun anmeldte til Patienterstatningen den 3. oktober 2016.

Ankenævnet har derfor med rette vurderet, at A sag var forældet på tidspunktet for anmeldelsen til Patienterstatningen den 3. oktober 2016, jf. KEL § 59, stk. 1. Ankenævnets afgørelse skal derfor ikke tilsidesættes.

2.1.2 Den subsidiaire hjemvisningspåstand

Hvis Retten måtte vurdere, at der ikke er indtrådt forældelse på anmeldelsestidspunktet den 3. oktober 2016, gør ankenævnet gældende, at sagen skal hjemvises til fornyet behandling med henblik på vurdering af, om A ved operationen den 23. april 2012 blev påført en erstatningsberettigende skade efter KEL § 19 stk. 1, jf. § 20, stk. 1. Ankenævnet har ikke tidligere behandlet disse spørgsmål, hvorfor hjemvisning må ske.

2.2 Ankenævnets anbringender til støtte for påstand 2

A har ikke gjort nogle anbringender gældende til støtte for sin påstand 2 om hjemvisning, og ankenævnet påstår derfor frifindelse.

2.3 Sagsomkostninger

Denne sag vedrørte oprindeligt to tvister:

- 1) om A's eventuelle erstatnings- og/eller godtgørelses- krav som følge af behandlingen den 23. april 2012 er forældet.
- 2) om A som følge af operationen den 6. oktober 2014 er påført en behandlingsskade i form af udstrålende smerter i lysken.

A hævdede i Processkrift 2 af 3. november 2021 sagen for så vidt angår tvist 2) ovenfor, og sagen vedrører således alene tvist 1). Ankenævnet skal derfor anses som vindende part i forhold til tvist 2). Til brug for rettens omkostningsafgørelse i denne henseende gøres det gældende, at sagen har været forelagt Retslægerådet, og at Retslægerådets udtalelse til fulde understøttede ankenævnets afgørelse for så vidt angår tvist 2).

Sagens værdi er opgjort til 1.006.447,57 kr. Sager med en værdi på 575.001 – 1.150.000 kr. berettiger til et salær på 53.750 – 118.750 kr. inkl. moms, jf. landsretternes notat om sagsomkostninger i civile sager.

For det tilfælde, at ankenævnet får medhold i sagen (som nu alene vedrører tvist 1), gøres det gældende, at ankenævnet som vindende part i hele sagen skal tilkendes 118.750 kr. inkl. moms i sagsomkostninger.

For det tilfælde, at ankenævnet ikke får medhold i sagen (som nu alene vedrører tvist 1), gøres det gældende, at rettens omkostningsafgørelse bør tage højde for, at ankenævnet skal anses som den vindende part i den hævdede del af sagen (tvist 2). Rettens omkostningsafgørelse bør således lyde på, at hver part bærer egne omkostninger.
..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Det lægges til grund at A den 23. april 2012 gennemgik en operation for inkontinens efter en fødsel og efter operationen havde gener i form af navnlig smerter i venstre ben. A blev undersøgt gentagne gange i perioden efter operationen, og det fremgår af lægejournal af 7. maj 2012, at den indopererede meche sås velplaceret under midturetha, og at smerterne blev tilskrevet et lille hæmatom.

Vedrørende en senere undersøgelse af A den 28. oktober 2013, fremgår det af lægejournalen, at lægen så et "fuldstændig normal og velplaceret TVT-O bånd".

Det fremgår endvidere at A efter en reoperation den 6. oktober 2014 fik oplyst, at hendes smerter stammede fra hæftningen ved operationen foretaget den 23. april 2012.

Efter forklaringen afgivet af A lægger retten til grund, at hun i maj 2015 blev henvist til neurologist afdeling og samtidig havde kontakt med en smertepsykolog, og at hun på dette tidspunkt fik oplyst, at hendes smerter med stor sandsynlighed stammede fra operationen den 23. april 2012.

Retten lægger til grund at A i hvert fald fra tidspunktet for reoperationen den 6. oktober 2014, hvor man forsøgte at fjerne det indopererede TVT-O bånd og klippede det over for at fjerne generne efter operationen den 23. april 2012, har været gjort opmærksom på, at der måske var sket en erstatningsberettigende skade ved operationen den 23. april 2012.

Retten har lagt vægt på, at reoperationen ikke var sædvanlig, og at A, til trods for at hun har haft smerter i perioden siden operationen den 23. april 2012, vedvarende er blevet gjort opmærksom på, at det indopererede TVT-O bånd lå normalt og velplaceret, og at smerterne skyldes et lille hæmatom og en hævelse omkring slyngen.

Herefter, og efter oplysningerne fra behandlingsstedet til anmeldelsen den 3. oktober 2016 om, at der i forbindelse med operation den 23. april 2012 for urininkontinens var sket en utilsigtet læsion af en nervegren til venstre ben, hvilket ikke fremgår af lægejournalen eller i øvrigt er blevet oplyst for A, finder retten at forældelsesfristen først kan regnes fra den 6. oktober 2014, hvor A blev re-opereret og således kan siges at kende til skaden.

Da A anmeldte skaden til Patienterstatningen den 3. oktober 2016, er hendes eventuelle krav i forbindelse med operationen den 23. april 2012 ikke forældet.

A's påstand om, at Ankenævnet for Patienterstatningen tilpligtes at anerkende, at hendes krav i forbindelse med operationen den 23. april 2012 ikke er forældet, tages således til følge.

A's påstand om hjemvisning af sagen til fornyet behandling ved Ankenævnet for Patienterstatningen, tages ligeledes til følge.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 60.000 kr., af retsafgift med 2.000 kr. A er ikke momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgeren A's påstande om, at sagsøgte Ankenævnet for Patienterstatningen tilpligtes at anerkende, at hendes krav i forbindelse med operationen den 23. april 2012 ikke er forældet, og at sagen hjemvises til fornyet behandling ved Ankenævnet for Patienterstatningen, tages til følge.

Sagsøgte skal betale sagsomkostninger til statskassen med 62.000 kr. inkl. moms.

Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger**.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Hvis du søger om tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indlevere

ansøgningen på minretssag.dk.

Du kan læse mere på domstol.dk.

Publiceret til portalen d. 04-11-2022 kl. 13:04

Modtagere: Sagsøgte Ankenævnet for Patienterstatningen, Advokat (H)
Christina Steen, Sagsøger A, Advokat (H) Claus Emil Engel Johansen